

KHÍ GIỚI

Mẹ bảo con ngây thơ,
Cha cười con dại khờ,
Chuyện viễn vông, gì có,
Ngày độc lập, tự do!

Đừng tin vào Cộng Sản,
Hãy nhớ bài học xưa,
Những hành vi của Đảng,
Nguy tạo để đánh lừa.

Ngọt ngào che gian ác,
Đạt mục tiêu bất cần,
Chiến thắng xây trên xác,
Nước mắt, máu của dân.

Đời hai lần lưu lạc,
Con còn nhớ hay không?
Nhưng trái tim khao khát,
Hòa bình vẫn ngóng trông.

Trái tim người dân Việt,
Đầy nhân ái, bao dung,
Đôn hậu và hướng thiện,
Là khí giới phải dùng.

Đấu tranh thay bạo động,
Cảm hóa lòng ác nhân,
Kêu gọi mau tỉnh ngộ,
Thôi nghiệp chướng vào thân.

Câu xin trời phù hộ,
Thay đổi được số phận,
Nước Việt Nam yêu dấu,
Nhờ nhân lực toàn dân.

Ngày ấy chẳng còn lâu,
Như bức tường ô nhục,
Chia Berlin, Đông, Tây,
Bỗng một ngày đổ gục.

Nguyễn P. Thúy, 03/21/06